

Cesta kocoura Mikeše

Pohádkové Hrusice

www.laduv-kraj.cz
www.facebook/laduvkraj
www.instagram.com/laduvkraj
akce.laduv-kraj@laduv-kraj.cz

LADŮV KRAJ

Turistická informační centra v Ladově kraji

Infocentrum Říčany
Masarykovo nám. 83/1, 251 01 Říčany
tel.: +420 323 618 169, +420 720 965 136
e-mail: infocentrum@ricany.cz
www.maks-ricany.cz/maks/infocentrum-ricany

Turistické a informační centrum Mnichovice
Masarykovo nám. 83, 251 64 Mnichovice
tel.: +420 323 666 311, +420 734 157 980
e-mail: infocentrum@mnychovice.cz
www.mnychovice.cz/turisticke-a-informacni-centrum

Infocentrum Velké Popovice
Masarykova 38, 251 69 Velké Popovice
tel.: +420 734 446 450
e-mail: infovelkepopovice@gmail.com
www.velkepopovice.info

Infocentrum Senohraby
DEPO 33, Hlavní 33, 251 66 Senohraby
tel.: +420 732 339 989
e-mail: info@depo33.cz
www.depo33.cz/infocentrum

Kulturní a turistické informační centrum Kamenice
Kulturní dům, Ringhofferovo nám. 434
251 68 Kamenice-Olešovice
tel.: +420 323 672 643, +420 731 045 466
e-mail: kckamenice@kamenice.cz
www.kckamenice.cz/informacni-centrum

Turistické informační centrum Mukařov
Galerie Stará škola (budova obecního úřadu)
Příčná 11, 251 62 Mukařov
tel.: +420 703 634 791
e-mail: infocentrum@mukarov.cz
www.mukarov.cz/turisticke-informace/informacni-centrum-mukarov

Vydal:
Dobrovolný svazek obcí Ladův kraj
Sídlo: Masarykovo nám. 83/1, 251 01 Říčany
Kancelář: Olivova 2, 251 01 Říčany
www.laduv-kraj.cz

Text: Ladův kraj (s využitím úryvků z knihy Josefa Lady Mikeše)
Ilustrace: © Josef Lada, grafické studio Creanto
Grafický návrh: Miroslav Horák, Daniel Kvasnička
Vydáno v roce 2023 v nákladu 3000 ks.

O LADOVĚ KRAJI

Dobrovolný svazek obcí LADŮV KRAJ sdružuje 25 obcí ležících mezi Prahou a řekou Sázavou. Cílem svazku obcí je všestranný rozvoj zájmového území, péče o potřeby občanů členských obcí a ochrana veřejného zájmu.

Svazek spolu s obcemi a Klubem českých turistů spravuje turistické a cyklistické stezky, mapuje potřebu jejich oprav a nových označení či odpočívák. Buduje a plánuje realizace dalších tras, chce přispět k vytvoření podmínek pro zdravý pohyb mezi obcemi nejen při sportovních aktivitách, ale i při každodenní dopravě do škol, zaměstnání a za zábavou.

Ladův kraj podporuje také místní spolky a jejich akce – společnou propagaci i půjčováním různého vybavení.

Do Ladova kraje patří tyto obce a města: Černé Voděrahy, Čestlice, Hrusice, Jevany, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, Velké Popovice, Všestary, Zvánovice.

Ladovský region překvapí téměř nedotčenou romantickou přírodou, mnohé obce se mohou pochlubit zajímavým kostelem, návsí, historickou či architektonickou památkou, sportovištěm nebo útulnou hospůdkou.

Od severu k jihu vede **Ladovým krajem navíc železniční trať z pražského Hlavního nádraží do Benešova se zastávkami** v Říčanech, Světlé, Strančicích, Mnichovicích, Mirošovicích a Senohrabech, dobré autobusové spojení je i na severní Kutnohorské silnici nebo na jihu z Kamenice. Tipy na výlety a návštěvy najdete na našem webu, na stránkách našich členských obcí i v „ladovských“ infocentrech.

LADOVSKÉ AKCE

- Pochod Krajinou barona Františka Ringhoffera** po naučné stezce dlouhé 20 km, třetí sobota v dubnu.
- Pochod Cestou kocoura Mikeše** po naučné stezce dlouhé 25 km, dvě kratší trasy, (třetí sobota v květnu), současně i celoroční Putování s Mikešovým psem.
- Pohádkové Hrusice**, minipochod (asi 6 km), okruh po obci s úkoly a soutěží pro nejmenší děti.
- Pohár Ladova kraje**, 9 běžeckých závodů vždy od září do června, pro všechny věkové kategorie.
- Čistý Ladův kraj**, organizované úklidy v obcích a jejich okolí v rámci celorepublikové akce „Uklidme Česko“.
- Na kole Ladovým krajem**, charitativní cyklojízda v pelotonu v čele s mistrem jízdy na vysokém kole, na podporu léčby onkologicky nemocných dětí.

Chcete originální ladovské tričko a současně přispět na dobrou věc? Můžete tak pomoci realizovat opravy i budování našich stezek. Více na <https://www.laduv-kraj/tricka-ladova-kraje>.

LEGENDA
M 1 : 75 000

- NS Cesta kocoura Mikeše
- Říčanská spojka na Cestu kocoura Mikeše
- NS Pohádkové Hrusice
- značené pěší turistické trasy
- místní turistická trasa
- infocentrum, parkoviště, nemocnice
- hotel, motel, penzion; kemp
- restaurace, hospoda
- kostel, –evangelický; kaple; zvonice
- židovský hřbitov; synagoga
- hradiště; tvrz; zřícenina hradu; zámek
- múzeum; galerie; lidová architektura
- technická památka; historický most
- mlýn; lom; sportovní letiště
- rozhledna; místo dalekého výhledu
- kulturní památka UNESCO
- golfové hřiště; osamělá skála
- sportovní hala; zimní stadion
- krytý bazén; koupaliště

JAK ŠEL MIKEŠ DO SVĚTA

Jednoho dne pekla Ševcovic babička lívance a poslala Mikeše pro smetanu do sklepa. Kocourek vzal plný krajáč do paciček a jak tak šel po lávce, ztratil rovnováhu a spadl do strouhy. Smetana se rozlila a krajáč byl, milé děti, rozbit na kusy. Mikeš měl babičku tuze rád a velmi ho mrzelo, že jí způsobil škodu a zármutek. Styděl se za to a taky se bál, že bude bit, rozhodl se proto, že uteče. Vydá se do světa a až vydělá tolik peněz, aby mohl koupit nový krajáč, vrátí se zpátky do Hrusic.

Dal se přes **Kožený vrch**, vyhnul se **Třemblatům** a za **Struhařovem** mu poprvé začalo kručet v břiše. Potkal pasačku husí. „Dobry den, přeju,“ povídá, „já jsem Mikeš Ševců z Hrusic támhle za lesem.“ „Já jsem Mařenka Kudláčková ze Struhařova. Ale jak to, že mluvíš?“ „U nás doma mluví i Pašík a kozel Bobeš, Pepík nás to naučil,“ řekl kocourek hrdě. „A kam jdeš?“ zeptala se Mařenka. „Do světa. Nevíš, jestli už tam jsem?“ „Jéé, to musíš kolik hodin támhle za les.“ Mařenka radila Mikešovi, aby se radši vrátil domů, ale on na to, že to by udělala holka, ale ne pořádný chlap. A tak mu pasačka dala alespoň kus buchty na cestu, kocourek se rozloučil a pokračoval ve svém putování.

Na **struhařovské pastvině** uviděl pasáčky, jak se hřejí okolo ohně, a protože měl už opravdu velikánský hlad, osmělil se a šel k nim. Když klukům všechno převyprávěl, dali mu do ranečku pečené brambory. „A teď sbohem, musím dál.“ Mikeš se plahočil přes pole a meze, aby nepotkal četníky a ti ho nezavřeli za rozbitý krajáč.

Když přišel k silnici, která vede z **Klokočné** do **Svojetic**, už ho hrozně bolely nohy. Potkal babičku s nůši. „Vždyť já se můžu svézt jako za vozem,“ zaradoval se. „Ach, ta nůše je namoutě pořád těžší,“ postěžovala si babička a Mikeš se styděl.

Babička nůši odložila, aby se podívala po houbách. Na tuhle chvíli čekal jeden tuze vykutálený vandrák. „Hele, z té nůše se může něco hodit.“ „Vida, tak se přeče jen budu moct babičce odměnit,“ řekl si Mikeš. Vždyť měl přeče jen pěkně ostré drápy! „Aúúú,“ zaúpěl vandrák a už byl pryč.

Šel Mikeš do světa a bylo mu stále teskněji. Na Klokočné potkal čeledína, slušně pozdravil a poprosil ho o něco k zakousnutí. Čeledín mu odpověděl na pozdrav, ale když se na kocoura otočil, vyjel, jako by ho na nože brali, a utíkal pryč. A tak to Mikeš zkusil i jinde. Dopadlo to ale na chlup stejně. „To tu ještě neviděli kocoura?“ diví se Mikeš.

Když došel na okraj lesa, před nosem mu něco krásně zavonělo, a když šel za tou vůní, viděl něco, co ještě nikdy neviděl. „Jej, to budou jistě slušní lidé, když jsou tak krásně oblečení.“ „Jen račte dál, u nás není o kousek masa nouze,“ vyzvali ho cikáni. Ach ano, když už se mu zdálo, že našel příštější a vlídné slovo, stalo se něco strašného. Než se nadál, dali mu přes hlavu pytel a šup s ním do vozu.

„Babičko, babičko,“ křičel Mikeš. „Co to máte ve voze?“ ptají se četníci. Mikeš si myslel, že ho hledají pro ten rozbitý krajáč, ale lepší vězení než přijít o život. „Já jsem tady v pytli,“ zavolal. Mikeš musel četníkům všechno vysvětlit, ale ti ho nezavřeli, ba ne, dali mu 20 krejcarů a ještě kousek salámu.

Kocourek byl spokojený a vydal se dál. Jen po tom salámu dostal ukrutnou žízeň, a tak se ve **Sveticích** pokusil sehnat nějakou vodu. Potkal starostovic Mícinu. „Nechtěl byste ochutnat naši smetanu?“ zeptala se. Tak lákavou nabídku ne-

CESTA KOCOURA MIKEŠE

Znáte černého kocourka Mikeše, který bydlel se svými zvířecími kamarády, babičkou a Pepíkem Ševců v chaloupce v Hrusicích? **Není to jen tak obyčejný kocour**, jakého máte třeba doma. **Nosí vysoké boty, chodí po dvou jako člověk, a dokonce umí mluvit lidskou řečí!**

Kocourka Mikeše a jeho kamarády vytvořil **Josef Lada**, slavný český malíř a spisovatel. Narodil se v Hrusicích a kraj, který dnes nese jeho jméno, měl moc rád. Hrdinové z jeho pohádkových příběhů prožívají svá dobrodružství právě zde, v **Ladově kraji**.

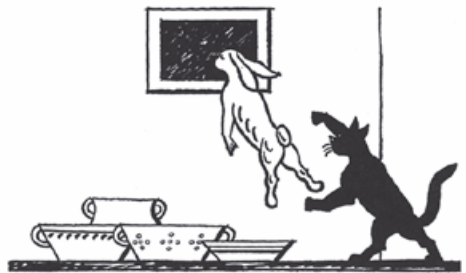
Znáte příběh o tom, jak Mikeš s Pašíkem jeli na trakaři na pouť do Mníchovic, nebo jak šel Mikeš do světa? Pokud ne, nevádí, naopak, **vydejte se po jeho stopách** a navštivte místa, kde prožil všechna svá dobrodružství.

Čeká vás putování dlouhé 25 km a 14 zastavení s informačními tabulemi, na kterých kromě úryvků z knihy Mikeš najdete i překrásné Ladovy obrázky. Cestu si můžete třeba i rozdělit na více dní. Stejně jako kocour Mikeš **vyrazte z jeho rodné vsi Hrusice, a pokud budete chtít dojet až k Mikešovu pomníčku, cíl vaší cesty bude v Mukařově**.

Cestu kocoura Mikeše můžete projít jako správní poutníci s ranečkem po svých, ale i na kole nebo koloběžce. A aby vám cesta lépe utíkala, připravili jsme pro vás hru Putování s psem Kocoura Mikeše.

mohl Mikeš odmítnout. Kočička ho ale podvedla a zavedla ho do cizího stavení. Právě když začal Mikeš mlsat, zaslechl zuřivý hlas. „Tak konečně tě mám, Mícinu, snad mi teď už starosta uvěří, že k nám chodíš na smetanu. Pojd' do pytle!“ „Kdepak do pytle, tam už jsem dneska byl,“ řekl si pro sebe Mikeš, a protože to byl kocourek tuze chytrý, místo sebe hodil do pytle vypanou zajecí kůži, kterou našel ve sklepě. „Ha, to se bude starosta divit, kdo že ti to chodí na smetanu,“ směje se Mikeš.

Byl unavený. a když uléhal do křoví do pelišku, jen si vzdychnul. „Ó, babičko zlatá, kdybyste věděla, co jsem si kvůli tomu krajáči už vytrpěl.“ Četník už se Mikeš nebál, a tak se rozhodl, že půjde do většího města, kde už lidé jsou zvyklí vidět všelijaké divy. Tam se mu snad podaří vydělat nějaké peníze a pak se bude moct vrátit domů. U **Mukařova** ho málem spláchl bouřkový příval, ale zachránil ho cirkus Kludský, který ho angažoval jako mluvící pytel Žok-Žok. Ale nebojte se, děti, pak už se opravdu černý kocourek vrátí konečně domů do Hrusic, kde ho pořád nedočkavě vyhlíží Pepík Ševců, kozel Bobeš, Pašík, babička a všichni jeho ostatní kamarádi.

Upraveno podle knihy Josefa Lady Mikeš.

POHÁDKOVÉ HRUSICE

Také se vám líbí obrázky Josefa Lady, na kterých jsou zvířátka, která chodí po dvou a některá dokonce mluví? Anebo vodníci a strašidla? Pokud ano, určitě se musíte vydat do obce Hrusice. Najdete tu informační tabule, na kterých jsou úryvky z Ladových knížek. Tyto ukázky se spolu s Ladovými obrázky vždy vážou k místu, kde se právě nacházíte.

Uvidíte, kde stál dům, ve kterém se 17. prosince 1887 Josef Lada narodil. Žil tady také černý kocourek Mikeš se svými lidskými i zvířecími přáteli. Na Šmejkalce zase strašil Mulisák se svým synem Bubáčkem. Oba jsou hrdinové z Ladových **Bubáků a hashrmanů**.

Znáte tu příhodu, jak se kozel Bobeš učil chodit po zadních nohou, a přitom v těch předních držel hrnek? Mikeš se ho ptal, co to tropí a kozlík odpověděl, že se učí roznášet pivo. Viděl totiž pivní tácek, na kterém byla fotka kozla, jak nese pivo. Nu a tenhle Bobeš bydlel u strýčka Malinovského v Obecní pastoušce.

Mezi nejznámější Ladovy postavy patří **vodníci**. V Hubačovském rybníku jich žilo mnoho. Vodník Brčál, rád besedoval v bývalém Hubačovském mlýně a v hrnečku pod vodou měl sice duši, ale nemusíte se bát, byla to duše z velipedu (jízdního kola).

Uvidíte také známou Jedličkovu louži, kde se při zimních radovánkách bavily nejen hrusické děti, ale i kocour Mikeš.

Přejeme vám příjemnou cestu plnou pohádkových zážitků.

